

Sorge-rijm, wedh
den ehrewyrdige
och högwällärde
herrens, hr.
Christiani Pr...

Castelius, Ericus Johannis,

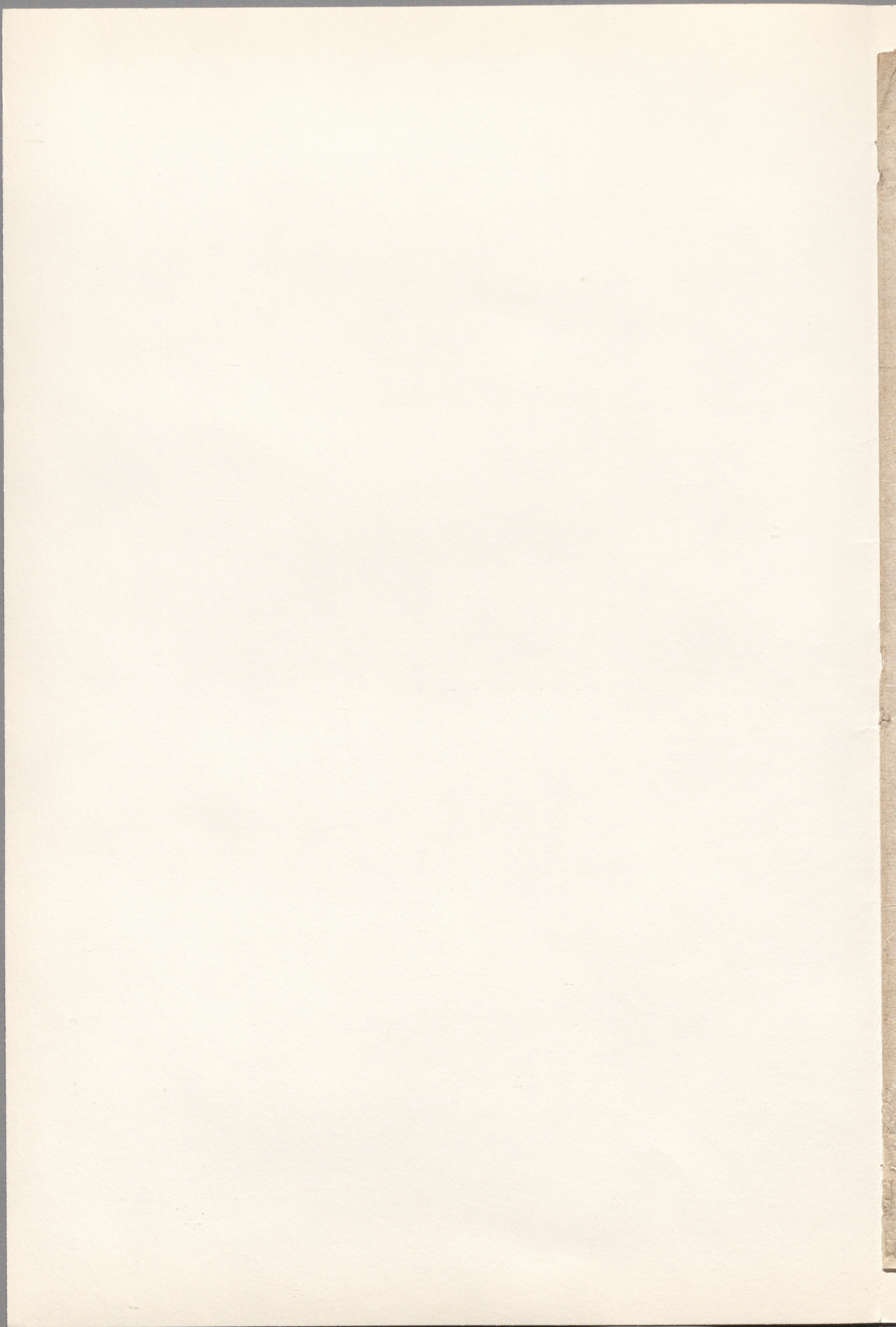
82 Aa 7 9

National Library
of Sweden

PROCOPOEUS. Ch.
1693

[E]lmladhska samlingen. 9. 7
82 Aa 7:9

Sorge = Rijn /

Wedh den

Ehrewyrdige och Högwällärde Herrens /

**SCHRISTIANI
PROCOPOEI,**

Sordom Arbetsammaste och wälförtiente Kyrckioheerdes
vthi Loimjoki Församling

Anseelige Sorde = Färd :

Som i bemälte Sochns Moder = Kyrckia / Åhr 1693. den 17 Septembris
wederbördigen förrättades / då han efter en Christeligh och Gudeligh i 46 Åhr /
10 Månader och 10 Dagar förd wandel här i Werlden nedersattes i sitt Hwijsorum /
til at förwänta wår käreste Frälsares och Aterlösares Jesu Christi
sidsta åhrefulla Tillkommelse /

Eensaldigast fattat af
Salige Heri Kyrckioheerdens Söner och Tienste
förbundne.

*****

Tryckt i ABO / hos J. WIL.

Sjunges såsom: Hörer til J Christtrogne alle/ etc.

C hristtrogne i Werlden nu wandra Ibland Törne; hoo kan thet förändra? Vthan Christus som thet så beslutit/ Then och genom them sig haar brutit.	*	P å thet inga twiflande tanc- kar Förer; ty GUD är hans Anckar. Hans wälförda Lifstijdh thet wij- sar/ Thet han sig nu saligan prissar.
H an detta kund' mähta wäl gidra/ Om han annors här wille föra Sin styrelse; men under Alla Hälla Meniskan haar GUD behagat.	*	R ätte Christne sig stadze bestäta/ The Christna mänd' stadigt an- lita/ Samma Troones Fructer bewissa/ Sitt Samwete såledz at lissa.
R egera kan ingen med GUD Son/ Eller hafwa the Heligas förmän/ Om han här en Korset ehrfarit/ Under Prof och Bedröfwelse warit.	*	O ch wete wij thet genom GUD Nåd/ Det han troligt följt hans helge Nåd: Ty mände i Nåder belöna Hans Trooheet/ GUD och wäl be- kröna.
I sin Härligheet Herren med Frögden/ Fuller warder förwarat i Högden; Men förvth en odragelig Smärta Vthsta måst bää Siälen och Hierta.	*	C hristus/ then hans Siäl nu förlu- star Bland Englar/ och härligen rustar/ Ehr i Sorgen lemnade tröste/ Hugswale med Nåd theras Bröste.
S in Frelsares steniga gånger Efterträdt hafwer vthan all ånger/ Hwars Krop wij i Grafwen nu luctia Under Jorden med Heder nedflyttia.	*	O m än swära Bedröfwelsens Låga/ Wille Eder med ångest här plåga/ Doch måste J låta förswinna Eder Sorg; och hans Stånd Ehr på- minna.
T heras Swärheet han måste förfara/ GUD täcktes then Deel hono spara; At han Christo lukt skulle blifwa/ Ewig Frögd sedan skänckia och gifwa.	*	P å Jorden/ här måste han kånpa Med Werlden/ och Röttet fördämpa; Dyphörligen fächta och strida Moot then lede Anden oblijda.
I n Mödo på Jorden och wandring/ Röna måste han mycken förändring/ Til Siälens skröpliga Hydda/ Then ingen för Döden kan skydda.	*	O /E hr nu vthi HERANOM Döda/ Friat är ifrån all theenna Möda/ Vthi Jorden sig Kroppen nu hwylar/ Intet Ondt hans Siäl öfwerjlar.
A lmänt är här qwältas på Jorden/ För den/ til werlden är födder worden; Doch några med swärare börda/ Måste blifwa från henne vthförda.	*	U ne of Loppet här GUD så ända/ At wär fattiga Siäl kunde lända Til then ewiga Helgone-Saalen/ Saligt lemna den Jordesta Dalen.
N u är thet också wist tilgångit Med salige Herren/ som fångit Een swärare Tunga til Kroppen/ In många bland Menniskiohopen.	*	S åsom Heerden hwars Jord- Färd nu firas; Så skola wij skönlige zjras Med ewiga Gåfwor i gamman/ Then of unne GUD allesamman!
U thsta måste doch Kranckheter alla Nu; the honom en meer anfalla: Ty the red'n aldeles förswunnit/ Så hafwer han them öfwerwunnit.	*	
S iälen för GUDz Ansichte klara Ewig Lof icke wil spara/ Vthan then med Himelst Röst flinger/ Bland Englar i helig Skrud springer.	*	

Det Sorgbundna hwset medh denna enfaldiga Dicht/
lijkmätigt sin Plicht/ effter Förmågan således trösta
welat/ denne salige Herrens Tienstskyldigaste

ERICUS JOH. CASTELIUS, Ab.

Wen är/ man frågar rätt/ som sigh från Tårar heeta
 Wedh denne Gorge Aet kan hållas sampt vth leeta
 Ett sätt/ som Hiertans Sorg med Tröster god och mång/
 Kund' lissa och förtaa thes stoora bittra Twång.
 Hwem är som detta Fall en högelig begråter?
 Enär en sådan Man sin Lekamen nedblåter/
 Som of mång Åhr til Tröst haa kunnat lefwa här/
 Och med sin trogna Wård yfsostra Barnen får.
 Men hielp mi HERRE GUD! det iagh en förr kund' tänckia/
 Sij den af Döden grym måst låtit sigh nedhskänckia/
 Bith en swartan Graaf/ der han all Sinkdoom frij.
 Sampt Jammer/ Sorg och Wee/ kan wara ochså blij.
 Hwem är ännu som en/ månd' wåta Kinder båra?
 För detta swåra Fall/ och icke der af lära/
 Den stoora Beshheet som Menskiör vthan rast/
 Och Wårldsens Fåfångheet/ kulkastar i en hast.
 Hielp GUD! iagh måst nu troo/ det doch min Dgon båda
 För ynnig Tårars Flood/ en kunna här åskåda/
 At min kär Faders Kropp är snård i Dödzens Band.
 Och bårs på Båren swart i Grafwens mörcka Land.
 O Dödh hwad Hiertans Sorg du mond' här medh förkunnat
 Och mig en annat/ än som Boij sampt Floor förkunnat;
 Och när iagh der på seer/ så falla Dgon medh/
 Så blecknar all min Hym/ och Hiertat blöder medh/
 Wortmister alt sit Mod/ at Grafwen haer vplåtit
 Sitt Swalg/ och der vthi min Fader kär inslutit/
 På Kroppens wågnar. Men sij! Siålen ewigt boor
 I oförgångligheet/ hoos GUD i Engla Choor.

EPITAPHIUM

Hic tumulo invexit libitina cruenta Parentis
 Corpoream molem, mortuam & exanimem.
 Exstitit ingenio placido, cultoque cerebro;
 Candida ei virtus, pax placuitque bona.
 Nil nisi flere lubet domus est namque orba parente;
 Assiduis geniti fletibus ora rigant,
 Datque animum in luctus communis turba virorum;
 Nec desunt lachrymæ fœmineo generi.
 Ille etenim cecidit cui ovilis tradita cura,
 Lampade qvi verbi pectora cœca piè
 Illustrare operam navavit corde fideli.
 Hinc meritò tristis proluit unda genas.
 Heu fatale malum quod acutâ corpora falce,
 Immature obitu &, demeris atque rapis.
 At sine fine canis nova cantica condite cœlo
 Vertice in æthereo cum angelicoque choro!

Sic obitum beati sui patris insperatum deslet

CHRISTIAN C. PROCOPOEUS.

D Vad är på färde nu/ hwad mänd' sådant betyda
 Thet vthi tron min starckt klappande wil lyda/
 Fast häftigar' än för? hwem der doch wara må/
 Jagh icke weta kan/ thet gäller någon på.
 Jagh haar doch Lust at see/ hwem sigh så dristar giöra/
 Tilspörja honom och/ hwad han må haag at föra.
 En annors wara kan/ än at nu något är
 Förhanden/ det och strart migh kunnogt blifwa lär.
 Ach Saar wår käre Saar han haar nu lämnat Wårlden/
 Han haar undsluppit wist Säfängligheet och Slården/
 Han har trädt på den Wäg/ der på of wandra döör
 När Kroppen biswer kall/ och sigh en meera röör.
 Jagh säger nu reent vth min Mening/ mina Tanckar/
 Ty iagh en medh mit Tahl här wijdar gåår och wankar/
 Wår Saar han ligger Dödh/ des Kropp är vthan Siäl/
 Han lefwer uthan Wårld ibland GUDS Helgon wål.
 Ach Klagan wår det är at wij wår Fader kiära
 Så tidigt mista måst/ ja saakna och ombåra.
 Wij årom alle små/ en kunna wij hwar an
 På något sätt bistå/ det witnar och hwar Man.
 Ach huru sombliga dhe sma Barn see wara
 Försörda mycket wål/ dhe en see sådan Fara/
 Som wij nu stackars små. Ach vthi ynligt Stånd
 Wij swåfwa nu förwist: stoor är wår Suck och Wånd.
 Men om iagh wijdar wil begrunda och betänckia
 Wår Särq/ så wil iag migh i Sorgen heel insänckia.
 Thet är ty rådligast at hindra Pännas Lopp
 Och wår Bedröfwelse en teckna noga opp.
 Til Sluth iag önskar thet/ at JESUS ifrån Högden
 Nu blifwa må wår Saar/ och stycka Moor medh Frögden!
 At han och of af Nåd föchielpa wille dñt/
 Som Saarkriär är förth/ hwar intet höres split.

Dessa enfaldiga Rader öfwer sin salige Faders
 beklageligaste Frånsälle/ hafwer ibland
 Suckningar och Tårar sammanfogat
 welat

GABRIEL PROCOPOEUS.

